

Pärskeitä

120 vuotta laatujournalismia

1 | 2017–2018

Tapahtunutta s. 4

IB Graduation p. 4

"Shall we go? Let's go!" p. 20

Pärskeitä

1 | 2017-2018

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Tapahtunutta
- 6 Uniikkiuskilpailu
- 7 Iso paha sähköistyminen - mitä se tarkoittaa?
- 8 Resson muotiviikot
- 10 Kenttäkurssi Repovedellä aurinkoa, iloa ja hikeä, sellaista on elämä!
- 12 How to Survive Fall
- 14 Lehtikuusentie 4
- 17 OPKH:n syyskokous
- 18 Kotona vieraassa kulttuurissa
- 20 "Shall we go? Let's go!"
- 22 Nuoret vaikuttamassa - kaukainen haave vai kaikille mahdollista?
- 24 Local Chocoloco
- 26 Sanottua

Kansi: IB-lakkiaisissa esiintyvät ylioppilaat Inna Ruotula ja Patrik Lamberg

Kannen kuva: Sofia Sokolowski

Etkö halua arkistoida Pärskeitä-lehteä itsellesi? Palautathan lehden Pärskeitä-laatikkoon, joita on koulumme kirjastossa sekä ensimmäisen ja toisen kerroksen ikkunalaudoilla! Näin voimme kerätä vanhoja Pärskeitä koululle ja nauttia niistä myös jatkossa!

Do you not wish to keep your Pärskeitä after you have read it? Please return the magazine to one of our Pärskeitä boxes that are in the school library and on the windowsills on the first and second floors of our school! This way we may collect old editions to the school and enjoy them in the future as well!

Oodi Kalevankatu 8-10:lle

27 luokkahuonetta. Näissä kaikissa on hikoiltu, itketty ja iloittu. Päivät ovat kuluneet siirtyessä huoneesta toiseen, joissa ilma on loppunut ja läppä ollut levotonta. Nämä huoneet ovat nähneet kaiken. Nähneet meidät niin parhaimmillamme kuin huonoimmillammekin. Nähneet Meidät.

4 kerrosta ja 200500 rappusta kellarista kolmanteen kerrokseen. Näitä kävellessä on kunto karttunut ja välillä usko loppunut.

125 vuotta. Niin kauan ovat ressut vaeltaneet käytävillä. Me lähdemme nyt pois.

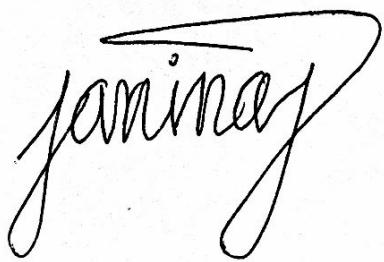
500 metriä. Niin lyhyt matka on juosta Forumin kautta Rautatieasemalta kouluun minuutti ennen oppitunnin alkua.

19 kuukautta. Niin kauan me olemme poissa. Kaukana keskustasta. Keskellä metsää.

~20 miljoonaa. Niin paljon rahaa ressujen tulevaan viihtyvyyteen käytetään. Nice.

Nyt taitaa alkaa olla se hetki, kun on kohdattava karu totuus: joululomalta palatessamme siirrymme väistötiloihin. Hienoihin väistötiloihin kyllä, mutta silti väistötiloihin. Pois Kalevankadulta. Tämän reilun vuoden aikana kouluamme kohtaan on kasvanut sanomattoman suuri kiintymys, ja itsensä kuvittelemisen muualle tuntuu tuskalliselta. Uuden koulun viihtyvyyden eteen tullaan näkemään paljon vaivaa, suunnitteilla on kivoja juttuja, joita ei Kalevankadulla olisi mahdollista toteuttaa. Kyllä se silti tökkii.

Tässä kohtaa on vain muistettava, että home is where your heart is, ja minun sydämeni on ressujen luona. Ensi tammikuusta eteenpäin sen löytää osoitteesta Lehtikuusentie 4.

Janina Juuvinmaa

Päätoimittaja

Janina Juuvinmaa

Toimitussihteeri

Lotta Ruha

AD

Ayushi Goyal

Peter Xia

English Editor

Oona Kauppi

Toimituskunta

Maxine Buchert

Kalyan Ghadiyaram

Liisa Haltia

Mette Helin

Hanna Henriksson

Jaakko Kemppainen

Susanna Lehtonen

Martta Luoma

Laura Martikainen

Anna Oikarinen

Markus Ostamo

Daniel Paks

Pinja Saarinen

Pilvi Sarjala

Karoliina Soini

Sofia Sokolowski

Daniela Taddeo

Emma Tahvanainen

Mariam Tarik

Aino Vehkavaara

Cindy Ye

Ohjaava opettaja

Tiia Tempakka

Sähköposti

parskeita@gmail.com

Julkaisija

Ressun lukio

PL 3809

00099 Helsingin

kaupunki

Tapahdunutta

Kuvat: Sofia Sokolowski

1.9.2017 juhliittiin 14IB -vuosiluokan valmistujaisia

Tapahdunutta

Kuvat: Sofia Sokolowski

Entinen ressu ja laulaja-lauluntekijä Ida Paul vieraili koululla 21.8.

22.8. juhlasalissa pääsi tutustumaan koulun kerhojen toimintaan

Uniikkiuskilpailu

Pelko siitä, että jää omasta elämästään ulkopuolelle, sivustakatsojaksi, tai kalvava tunne, ettei ole yhtä paljon, yhtä erikoinen ja erityinen ja lahjakas ja omanlaisensa kuin kaikki muut, ettei oma persoona riitä. Kuulostaako tutulta? METTE HELIN

Somesta aiheutuva FOMO eli fear of missing out, somesta aiheutuva paitsi jäämisen pelko, on ikäistemme joukossa surullisen yleistä. Kukapa ei olisi joskus katsonut puolittutun snapchat-mystorya, jossa kyseinen henkilö ystävineen on kahvilla, kuulennolla tai lukemassa yhdessä kokeisiin, ja tuntenut jotain ikävää vatsanpohjassaan. Fomon aiheuttama sosiaalinen kilpajuoksu vääristää käsitystämme omasta elämästämme suhteessa muiden elämiin.

Fomon lisäksi myös paine olla, paljon ja isosti, enemmän, elää ja kokea, esiintyy omaan persoonaan ja elämään liittyvissä ajatuksissa. Näemme jatkuvasti somesta, kuinka ikäisemme nuoret tekevät omaa juttuaan ja menestyvät siinä: joku urheilee, toinen tanssii, kolmas kirjoittaa runoja. Jos ei itse ole vielä löytänyt omaa tietään tai oma lahjakkuus ja erityisyys tulee esille muilla tavoin, kuten elämänasenteessa tai suhtautumisessa muihin ihmisiin, on niin sanotusti ”psykoosit tulilla” aika äkkiä ja alemmuuskompleksi iskee päälle hyvin voimakkaasti.

Ajatus siitä, että toiset ihmiset ovat ”erikoisempia” kuin toiset, on täysin järjenvastaista. Ei erikoisuutta ja erilaisuutta voi mitata millään laitteella: ”minä, sirkuksesta varastetuilta näyttävien kuteideni kera olen 5 erikoinen ja sinä vain 1, koska pukeudut mustiin farkkuihin.” Joskus kuulee sanottavan, että niillä kaikista cooleimmilla, uniikemmilla tyypeillä on voimakas aura, he ovat karismaattisia tai ”juhlien keskipisteitä”. Näillä kaikilla sanannoilla viitataan yleisen olemuksen voimakkuuteen. En usko, että se on ominaisuus, jonka kanssa synnyttään vaan joka kehittyy. Ehkä ne ihmiset, joilla on se ”voimakas aura”, uskovat siihen, että he ovat voimakkaita, pystyviä, erityisiä ja lahjakkaita. He uskovat oman olemisensa ja tekemisensä tärkeyteen ja suuruuteen, uskaltaavat hengittää ja olla, rennosti ja pelkäämättä. Se saa aikaan karisman.

Se, että joku on löytänyt oman tiensä ja tietää mitä tekee, ei tee hänestä yhtään sen lahjakkaampaa, parempaa tai erityislaatusempaa kuin sinusta, minusta tai kenestä tahansa. Se, mitä näemme somessa, on vain pieniä valittuja paloja mahdollisesti meille muuten täysin tuntemattomasta elämästä. Ei ole millään tasolla realistista verrata omaa oikeaa elämäänsä jonkun toisen somepersoonaan.

Ne samat uskomattomat hetket, ihanat ja persoonalliset asukokonaisuudet, ihanat ystävät, huikeat seikkailut

ja matkustelu, sinäkin teet niitä. Sinäkin saat aikaan vaikka mitä. Olet erityinen ja tärkeä omana itsenäsi, ja meistä jokainen on lahjakas jossakin. Ero oman oikean elämän ja jonkun toisen some-elämän välillä on moderointi: oikeassa elämässä on kaikkien niiden unohtumattomien hetkien lisäksi sata väärää päätöstä ja pahaa mieltä, tuhat hiljaista ja alakuloista iltaa ja miljoona ihan tavallista sotkuista ja kiireistä aamua.

Se maagisuus, juuri sun elämän ihmeellisyys merkitsekkyys on läsnä jokaisen elämässä ihan samalla tavalla, pieninä hippusina ihan tavallisessa arjessa.

Iso paha sähköistytminen - mitä se tarkoittaa?

LAURA MARTIKAINEN

”Tervetuloa sähköiseen ylioppilaskokeeseen”, kaikille tuttu lapsen ääni kailottaa Abitti-kokeen alussa. Innokkaat opiskelijat hakkaavat herkeämättä äänen alkuperää, pientä play-nappia näytön yläkulmassa. Kurssien edetessä kaikkia naurattava trollaus vaihtuu kuitenkin silkaksi epätoivoksi, eikä tekopirteä lapsen ääni tunnu lopulta enää muulta kuin huonolta vitsiltä – vähän niin kuin koko ylioppilaskokeiden sähköistäminen.

Tämä on ollut tunnelma sähköisistä ylioppilaskokeista puhuttaessa heti ensimmäisistä koulupäivistä lähtien. Uusi kallis tietokone ei kelpaakaan, Abitti pätkii, tehtävien toteuttaminen on vaikeaa. Sitten tulevat vielä ne kaikista pelätyimmät, matematiikan ylioppilaskirjoitukset. Mikään ei aiheuta turhautuneelle opiskelijalle yhtä paljon harmaita hiuksia kuin Abitin kaavaeditori.

Miksi näin radikaaliin johtopäätökseen on sitten päädytty? Suurin tekijä lienee yhteinen etu. Tekstinkäsittely koneella on sujuvampaa ja koeaineistoihin saadaan uusia ulottuvuuksia ergonomisista, ympäristöekologisista sekä logistiikan hyödyistä puhumattakaan. Rakkaat sensorimme vankasti uskovat, että tulevaisuuden loputtomasti lisääntyvässä informaatiotulvassa kirjatiedon hikistä pönttäämistä huomattavasti tärkeämpi taito tulee olemaan tämän valtavien tietomassan käsittely ja kriittinen arvioiminen – ja tähän sähköistämisessä pohjimmiltaan on kyse.

Niin absurdilta kuin se kuulostaakin, YTL:n päätavoite ei varsinaisesti ehkä olekaan päätöksellään kiusata opiskelijoita. Tämänhetkinen tekninen alkusähläys menee huonon suunnittelun sekä yksinkertaisesti osaamattomuuden piikkiin: niin YTL, opettajat kuin me oppilaatkin elämme murrosvaihetta, missä ensimmäisen rooli ei koskaan ole se helpoin. Nakki napsahti jo, ikävä kyllä, ja päätös on tehty. Nyt ainoa suunta tästä eteenpäin on miettiä valittamisen sijaan selviytymiskeinoja.

Nykyinen DigabiOS-käyttöjärjestelmä ei ole lopullinen – eivätkä ole muuten sinun tietotekniset taitosiakaan. Nuoret aivot kyllä vastaanottavat tietoa, jos se tilaisuus niille annetaan. Osallistu, kiinnostu ja opettele. Kyllä, se on lisä-

työtä ja edelliset sukupolvet ovat päässeet helpommalla. Et luultavasti tule tarvitsemaan paljoakaan uuden sähköisen ylioppilaskokeen työvälineitä lukion jälkeen. Mistä tulet sen sijaan takuulla hyötymään, on itsesi haastaminen, yleinen tietoteknisten taitojen harjoittaminen sekä suuremman tietomäärän käsitteleminen. Tyytymätön saa olla, mutta toisinaan tämä tyytymättömyys estää meitä oppimasta ja kehittämästä itseämme: sille ei saa antaa valtaa.

Loppujen lopuksi ylioppilaskoe on vain yksi koe elämässämme, vaikkakin merkittävä sellainen. Sen jälkeen tulee aina uusia vaihtoehtoja näyttää osaamistaan, eikä mikään ole lopullista. Tämänlaista suhtautumista uudistuneet ylioppilaskirjoitukset vaatisivat, jotta käyttöjärjestelmää jaksetaan oppia ja opiskella. Todellisuudessa ylioppilaskokeiden sähköistytminen on vain yksi askel osana suurempaa tapahtumaketjua, digitalisaatiota, jonka voimakkaisiin pyörteisiin joutuu jokainen. Paperi ehkä loppuu – maailma ei.

Ressun muotiviikot

Koeviikolla näemme koulumme käytävillä erityisen upeita asukokonaisuuksia. Näiden joukosta poimimme muutamia malleja ja laitoimme heidät pohtimaan tämänhetkisiä fiiliksiään.

LIISA HALTIA JA MARIAM TARIK

Mallit vastasivat kolmeen kysymykseen:

1. Mistä saat inspiraatiota pukeutumiseesi?
2. Millaiset fiilikset koeviikosta/elämästä?
3. Mikä on lempiyksityiskohta asussasi?

Loviisa:

1. Suurin inspiraation lähde on tietysti sen aikaiset trendit. Myös vastaantulijoihin kannattaa kiinnittää huomiota, sillä ideoita ponnahtaa uskomattomasti myös heistä!

2. Koeviikko otetaan rennosti, kiva pikkuloma arjen keskellä.

3. Lempiyksityiskohtani on college"vyö"/-korsetti, joka tekee rennostakin roskasäkistä coolin näköisen ulospäin.

Jaakko:

1. Saan inspiraatiota mun pukeutumiseen kirppareilta, sosiaalisesta mediasta, ohikulkevista ihmisistä, sen hetken trendeistä ja niin edelleen, oikeestaan joka paikasta. Mun tyyliin vaikuttaa kans tosi vahvasti mun mieliala.

2. Mun fiilikset elämästä ylipäänsä on aika hyvät! En oo jaksanu ottaa hirveästi stressiä ekasta koeviikosta kun on vaan neljä koetta, niin oon ottanut tän vähän niinku tilaisuutena nollata akkuja ja rentoutua!

3. Lempiyksityiskohta mun asus on "virtaa riittää"-teksti mun paidassa.

Emma:

1. Ei oo yhtä tiettyä inspiraation lähettä, vaan mun pukeutuminen perustuu ideoihin, joita mä oon saanu. Mutta totta kai ihminen ottaa koko ajan alitajuisesti ideoita ympäriltään. Esimerkiksi Helsingissäkin on kadulla tosi paljon siistei ihmisiä ja Instagramissa seuran tosi cooleja tyyppejä.

2. Elämä on ihanaa ja yllätyksiä täynnä, niin myös koeviikko ja varsinkin palautuspäivä.

3. Mun lempiyksityiskohta on nää sukat, koska ne kuvastaa mun derivointinopeutta. Myös noi aurinkolasit on sellanen taktinen valinta peittämään ulkoisia merkkejä koeviikosta.

Heikki:

1. Saan inspiraatiota räppäreiltä, Futurelta erityisesti, ja skeittaaajilta.

2. Noh, mä oon lukenu ihan hyvin, ni ei hirveesti kuumota. Chillisti mennään.

3. Lempiyksityiskohta on nää sivuraidat, ku niihi liittyy sellanen tarina. Mä ostin nää housut UFF:ista ja sit mun äiti ompeli nää niihi ku mä pyysin, se oli bless.

Kenttäkurssi Repovedellä

aurinkoa, iloa ja hikeä, sellaista on elämä!

BI13-kurssi on Ressun oma biologian kenttäkurssi, joka pidettiin elokuussa pe 11.8. – su 13.8.2017 Repoveden kansallispuistossa. Kurssilla valettiin kansallispuiston erilaisissa elinympäristöissä ja kerrattiin ekologian sekä suojelu- ja evoluutiobiologian perusteita. Tällaista kurssia ei ole järjestetty pitkään aikaan, ja suuren suosion seurauksena kaikki mukaan hakeneet lukuvuoden 2017-2018 abit pääsivät kurssille.

Ensimmäisenä päivänä: auringonpaistetta

Keräännymme aamupäivällä parkkipaikalle. Lyhyen rinkkataivalluksen jälkeen saavuimme koko reitin henkeäsalpaavimmalle nähtävyydelle, Lapinsalmen riippusillalle. Henkeämme salpaannuttivat myös pian kohtaamamme portaat, jotka tuntuivat kiipeämisen aikana jatkuvan loputtomiin mutta onneksemme päättyivät upealle näköalatasanteelle. Patikoimisen makuun pääsimme kävellessämme rantaa pitkin kohti Kuutinkanavan välipalataukopaikkaa (mustikoita napsittiin kyllä joka puskaista, mikäli rinkan kanssa onnistui kumartumaan...).

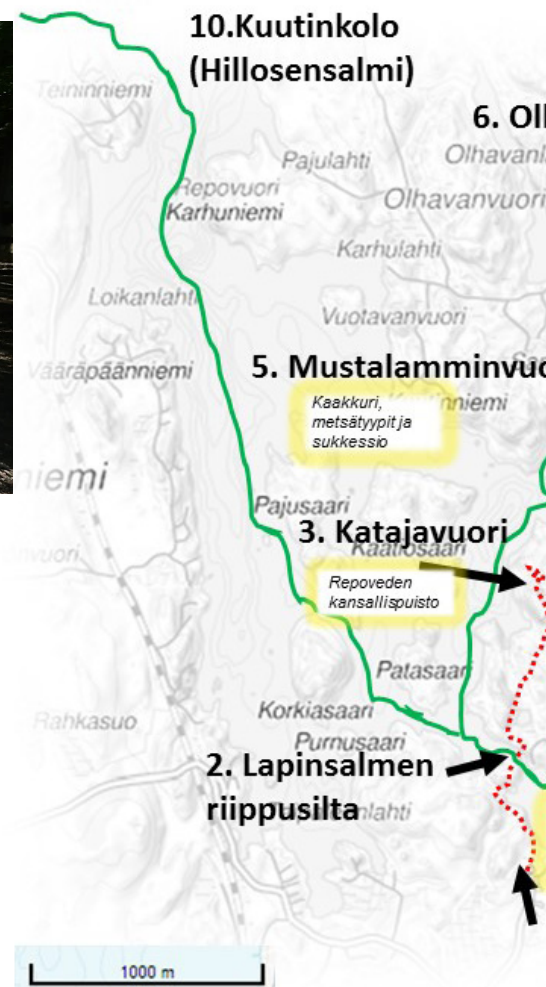
Kuutinkanavalta kävelimme ylös ja alas ja ylös ja alas vuorta ja lopulta aivan järven rannalla kulkevaa polkua, jo odottaen, että pääsisimme perille laittamaan iltapalaa ja rentoutumaan. Nautimme metsäreitit tarpomisesta, mutta olimme lopulta onnellisia päästyämme Mustavuoren leirintäalueelle. Majoituspaikkanamme oli kallion huippu loistavin näköaloin ja vain hyppäyksen päässä laiturista ja järven rannasta. Kävimme Mustalamminvuoren näköalatornissa katselemassa maisemia, jonka jälkeen valmistimme päivällistä laiturin nokassa auringonpaisteesta nauttien. Talviturkit heitettiin joukolla, ja viimeiseksi kokoonnuimme iltanuotiolle paistamaan vaahtokarkkeja (yksi jos toinenkin nautti kunnon vaahtokarkkiöverit!). Lisäksi ohjelmassa oli sään enustamista ja kauhutarina Repovedelläkin asustelevasta kaakkurista. Iltaleikkien ja grillausten jälkeen uni maittoi teltoissa ja riipumatoissa!

Kokoontuminen Lapinsalmen portilla. Vasemmalla opettaja Piia Koponen (PiKo), oikealla Emilia Packalen (EmPa).

Pieni tietoisuus: Repoveden kansallispuisto ja kansallispuistot suojelukeinoina

Kansallispuistot ovat valtion omistamia luonnontilaisia alueita, joiden päämääränä on säilyttää niiden ekologiset ja geomorfologiset piirteet. Repoveden kansallispuiston pinta-ala on 15 neliökilometriä, ja sen peruseläimistöön kuuluvat mm. kaakkuri, ilves ja erilaiset kanalinnut. Repoveden hienoimpia nähtävyyksiä ovat näkymät Olhavavuorelta ja Mustalamminvuoren -näköalatornista sekä Kuutinkanavan kalliomaalaus.

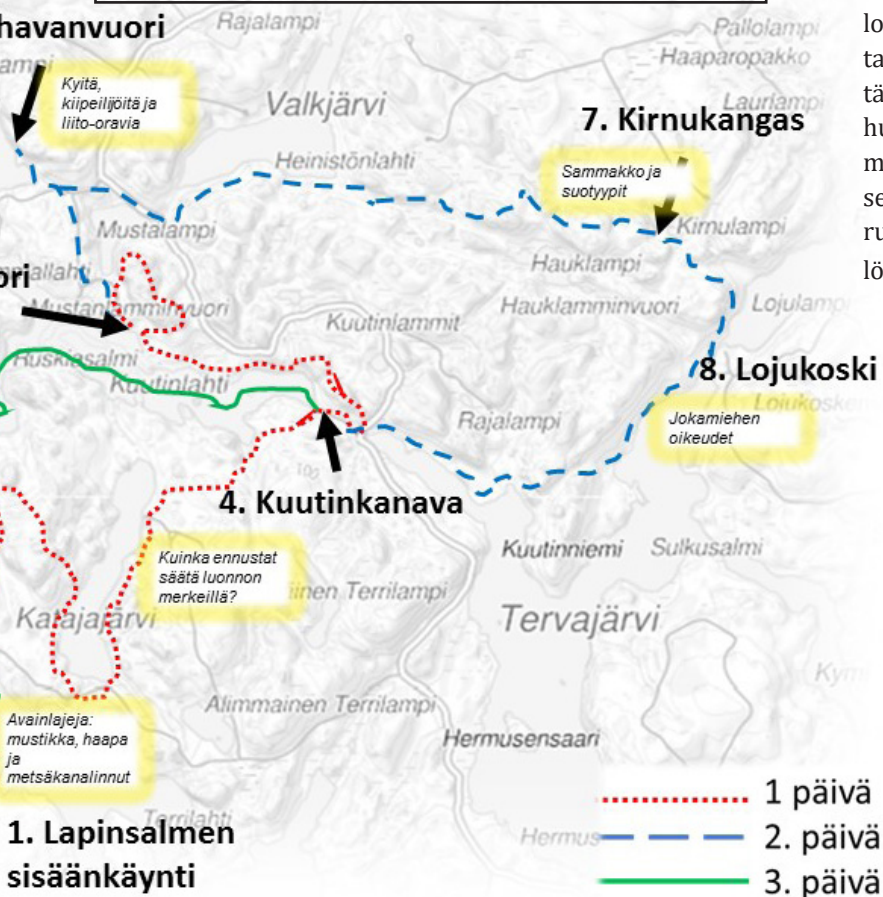
BI13-kurssin reitti pe-su 11-13.8.2017 Repoveden kansallispuistossa. Kurssilaiset ja opet laitoivat päivityksiä.

Toisena päivänä: ukkosta odotellessa

Toisena päivänä ohitimme aluksi kelvollisen kaivon, jolla pysähdyimme täyttämään vesipulloja. Matka jatkui lämpimässä säässä metsäisempää reittiä kohti Kirnukankaan laavaa, mutta ehdimme ihailla myös Olhavan vuoren jyrkkää rinnettä ja taitavia kiipeilijöitä samalla kuunnellen esityksiä käärmeistä ja liito-oravista. Kirnukankaan laavulla valmistettiin lounaat retkikeittimillä, kyllä maistui! Lounaan jälkeen tutkimme Kirnukankaan suota, jylhää kirnuhuokoa ja nautimme tietoisikut jokamiehenoikeuksista ja sammakoista. Löysimme suolta tupasvillaa, lihansyöjäkasveja ja näimme pienen kyykäärmeen. Ja mäntykukka oli ihana!

Teltat pystytettiin ukkosta odotellen Kuutinkanavalle verkon katvealueeseen, lähelle sunnuntain melonnan lähtöpaikkaa. Osa porukasta kävi uimassa lahden viileässä vedessä, osa kiipesi vuorta ylös viestimään kavereille ja vanhemmille. Illalla ukkosti ja satoi rankasti, mutta suojauduimme sateelta nuotiokatokseen. Kaikkien riippumatot eivät selvinneet kuivina (voi Selim!), mutta teltat kestivät (jopa festarimallit :D)!

Pieni tietoisiku: Mustikka - metsien avainlaji (*Vaccinium myrtillus*) on lähes kaikkien metsän nisäkkäiden kuten hirvieläimien tärkeä kenttäkerroksen ravintokasvi. Marjat, lehdet ja versot ovat sekä hirvieläinten että metsäkanalintujen ravintoa. Kanalintujen poikaset tarvitsevat ensimmäisinä elinviikkoinaan varvikon tarjoamaa hyönteisravintoa ja suoja. Karhu syö keväisin ja alkusyksyisin 10-20 kiloa mustikoita per vuorokausi.

Meloen pois kansallispuistosta.

Kolmantena päivänä: veden välkkeessä

Kolmantena päivänä jakauduimme pareihin melomista varten. Ensin meloimme ensimmäisen illan leiripaikan ja Mustavuoren ohi, ihmettelimme erään erakon asujaimistona ollutta luola, Repoveden ainutta kallio- maalausta ja pysähdyimme Lapinsalmen riippusillan lähetyville pitämään viimeisiä esityksiä ja nauttimaan retkilounaat. Lopuksi jatkoimme "maaliin" Kuutin kolle, jossa aurinko paistoi ja Kuutin kolon henkilökunta tervehti lämpimästi hymyillen ja tarjoten kahvia, teetä, mehua ja superherkullista uunituoretta pullaa. Se oli huikea lopetus retkellemme! Ja tämän jälkeen lähdimme pikkuhiljaa kyydeillä takaisin kohti pääkaupunkiseutua (osa haaveillen hampurilaisista, osa makkaraperunoista, osa suklaasta, osa irtokarkeista.. Ja näitä taisi löytyä kotimatkalta!) EMPA, PIKO JA KUMPPANIT

Iltauotiolla kaakkuritarinoita ja vaahtokarkkeja

den kansallispuistossa. Kurssin aikana ylläpidimme facebook-sivua, jonne

How to Survive Fall

Fall is a magical season: there is something special about watching the leaves fall, the air cooling down and preparing for those lovely, crisp days. However, surviving it in Finland can be extremely frustrating for an avid lover of the season since it is not celebrated in any specific way. Luckily, with the help of the magnificent Finnish autumnal weather and some timely tips, the coziest season can be a lot of fun. KALYAN GHADIYARAM, SUSANNA LEHTONEN, ANNA OIKARINEN, VILMA TIAINEN

Even though fall and Halloween activities in Finland are somewhat limited, when you know where to look you can find some pretty fun ones.

To start off with some traditional Halloween activities, you could carve some pumpkins, which can actually take up a whole day if you choose an intricate design, or you could have a fall/Halloween movie marathon accompanied by some autumnal foods.

You can get in the autumnal mood by decorating a little. Some examples of simple DIYs are painting glass jars with autumnal shades and sticking warm-toned flowers or branches of fall foliage in them, burning vanilla scented candles with cinnamon sticks attached to them, and printing out autumnal photos and making a garland with them. You can find an abundance of fall DIYs on Pinterest, and the supplies for them in stores like Sinelli, Eurokangas and Suomalainen Kirjakauppa. You can order the supplies you can't find in stores from Amazon, but if you are looking for fake leaves (which are actually pretty hard to find in Finland), know that there are some at Suomalainen Kirjakauppa.

For activities in the Helsinki area, you can go to the pumpkin patch in Vantaa to buy some pumpkins, to an escape room to take pictures, or to one of the events organized by Linnanmäki, such as "Iikweek" (which is already over, unfortunately) or the Festival of Lights (Valokarnevaali), which is from the 12th to the 22nd of October.

If you want to see some autumnal nature, you can take a weekend trip to Hämeenlinna and visit the corn maze near it at Suttisen tila (although it is closed this year due to the cold summer weather that inhibited the growth of the crops), or to Lapland to see Finnish autumn at its finest. If you want beautiful fall landscapes but do not want to commit to an actual overnight trip, you can visit Suomenlinna or go on an adventure to Kruunuvuori's abandoned city, which is said to be haunted.

If you just want to find something to do during the fall that is not as fall themed because, as you know, those activities are limited, you could go to the circus, a museum or Haltialan tila, where you can get acquainted with life on

a farm.

WHO HERE LOVES MOVIES? A vast majority of us do. Whether it be the latest blockbuster or a film noir, we all love films. But what if you want to watch with your whole family? No problem, Netflix is full of family-friendly Halloween movies such as *Ghostbusters*, *The Boy Who Cried Werewolf*, *Goosebumps*, *Practical Magic*, *Harvest Moon*, *The Dog Who Saved Halloween* and *Scared Shrekless*. Other examples include *Twitches*, *Fun Size*, *The Haunted Mansion*, *I Downloaded a Ghost*, *Halloween Party*, *October Kiss*, *The Spy Next Door*, *Hocus Pocus* and *Casper*. Of course you cannot forget classics like *Nightmare Before Christmas* or *Donald Duck – Trick or Treat*. For those of you who are looking for more movies of the thriller and horror genres, excellent examples include *Tales of Halloween*, *Halloween* and *Trick 'r Treat*.

Besides costumes, we probably all know what else makes Halloween special – food. Because autumn is the harvest season, the food is absolutely delicious during this time of year and definitely an essential part of it. Since Finland's options for fall delicacies in stores are pretty limited, baking is something to consider doing. Plus, it can be a lot of fun! From Pinterest-worthy dishes to tasty food with fall flavors (like pumpkin), Halloween has many different foods to offer.

In different cultures, the origins of Halloween vary and thus the traditional foods eaten during that time of the year are unique to each one. However, the widespread traditions of pumpkin carving and trick-or-treating provide a solid base for universal Halloween recipes, usually featuring black and orange colors and scary figures. Instead of googling impossibly complicated recipes with ingredients that aren't even provided in your local supermarket, we have a couple of tricks to bring a Halloween twist to regular baked food.

One of the most iconic parts of Halloween and fall are pumpkins, which, apart from carving, can also be included in a lot of recipes to get that fall element into your food. The product range around the pumpkin season is also very large and pumpkin products have started appearing in Finland too. For example, pumpkin puree is being sold in the "ma-

Autumn is definitely
a season worth
celebrating.

kuja maailmalta” section of K-Citymarket and is an easy solution for making traditional pumpkin pie, muffins, breads, and cakes.

Cookies are also pretty simple to make, right? It’s also simple to make them Halloween themed. One possibility is to mold them into bats, ghosts, spiders or even pumpkins, depending on your artistic capabilities. To stick with the dark theme of Halloween, add dark chocolate to your recipe. If you want to go even further, try spicing your cookies with cinnamon and cardamom.

Another very basic baked food is cupcakes. The wonderful world of the Internet is full of different variations of Halloween cupcakes. Most include amazing designs or figures on top of cupcakes, but we’re going to keep it simple. Food coloring works wonders: just add some orange food coloring to your cupcake icing. Then you can use chocolate chips to craft spooky faces on it. Or you can make black on black cupcakes by using black food coloring in both the cupcake batter and the icing.

Pumpkin spice, which is usually only associated with Starbucks’ pumpkin spice latte, can also be included in normal recipes to add a hint of autumn magic. This spice is not sold in Finnish stores yet but is easy to make yourself by mixing 2 tbs of cinnamon, 1 tbs of nutmeg, 1 tbs of cloves and 1/2 tbs of ginger.

On the healthier side of fall foods, pumpkin seeds contain tons of great nutrients and health benefits and also taste delicious if roasted. They come as a great bonus if you carve pumpkins. If you want to add a bit more flavor to the seeds, you can add spices, depending on whether you want them to be sweet or salty. Either way, they are a great snack!

Perfect roasted pumpkin seeds

250 g of pumpkin seeds

½ tbs of salt

½ tbs of olive oil

1. Fill a pot with water and add a dash of salt.
 2. Pour the seeds into boiling water and boil for about 10 minutes to cook the insides of the seeds.
 3. Drain the seeds and put them into an empty bowl.
 4. Toss the seeds with some olive oil.
 5. Lay out the seeds in a thin layer on a cookie sheet. Sprinkle some salt on them.
 6. Heat the seeds in the oven for 40 minutes and be sure to check on them approximately every 10 minutes to make sure they aren’t burning.
 7. Remove the seeds from the oven and let them cool.
- Enjoy!

To wrap things up, autumn is definitely a season worth celebrating with your family and friends. It doesn’t matter if it is baking, watching movies or taking part in Halloween activities as long as you try to live the season to its fullest before the cold, dark and miserable winter. We know how stressful school can be, so we encourage you to sit back, relax and try out some of these tips. It wouldn’t hurt to try, right?

Lehtikuusentie 4

Joululomalta palatessamme vanha tuttu ja turvallinen Kalevankatu 8-10 jää taakse, ja siirrymme syksyyn 2019 asti väistötiloihin Meilahteen. Uusi koulurakennuksemme toimi aikaiseimmin Stadin ammattiopiston tiloissa, ja nyt sitä remontoidaan meidän eliittikoulutuksemme tarpeiden mukaiseksi. Pärskeiden toimituskunta kävi katsastamassa uudet tilat, ja nyt sinä pääset mukaan kierroksellemme: JANINA JUUVINMAA JA KAROLIINA SOINI

Ilmakuvat koulusta on ottanut Jaakko Aalto.

Perinteinen ja arvokas koulurakennus on vaihtunut valkoiseen moderniin laatikkoon. Astuessasi sisään valo sokaisee silmäsi, ja kummastelet keltaisen keinovalon puutetta. Tilaa ja valoa löytyy aivan eri tavalla kuin ennen. Mielessäsi muistelet kellarin turvallista pimeyttä ja suuntaat eksyksissäsi lähimpään luokkaan. Väärä luokka.

Luokkahuoneet ovat aikaisempaan verrattuna melko tilavia ja etenkin valoisia. Tässä yksi luokka, joka päivitetään teknillisiltä ominaisuuksiltaan vastaamaan meidän tarpeitamme ennen saapumistamme. Joissain luokissa on luvassa uuden teknologian testaamista, uusi OPS ja sähköistyminen kiittävät.

Jatkat harhailuasi ja päädyt käytävälle, jossa suurin osa luokkahuoneista sijaitsee. Näet myös keskellä rakennusta sijaitsevan koulun sisäpihan, ja kuvittelet itsesi sinne loikoilemaan keväturingossa kylmä vesipullo kädessäsi.

Seuraavana löydät tiesi ruokalaan. Yhtä pieni kuin ennenkin, ahdasta tulee. Palaat takaisin ja löydät liikuntasalin. Sen suuruus sävähdyttää sinua, mutta mielesi sopukoissa kaipaavat Ressun juhlasalin kullattuja elämänohjeita: “Tee työsi ilolla, velvollisuutesi kunnialla.” Ahdistut perinteiden puuttumisesta ja lähdet pois.

Lopulta olet taas aulassa ja pääset ulos rakennuksesta. Hengität metsän keskellä syvään ja tirautat yhden kyyneleen Kalevankatu 8-10:lle. Tammikuun kahdeksantena päivä nähdään Lehtikuusentiellä.

OPKH:n syyskokous

Näin ykkösen näkökulmasta. Jaakko Kemppainen

Ykkösten piireissä OPKH:sta ja tulevasta syyskokouksesta oli puhuttu jo muutama viikko. Ensin tuntui jopa vähän hassulta, että Ressun OPKH:lla oli koululle niin suuri merkitys. Ainakin omalla yläasteellani oli totuttu siihen, että oikeastaan kaikki halukkaat pääsivät oppilaskunnan hallitukseen. Lukukauden suurimmat vastualueet koskivat myös lähinnä taksvärkkirahojen käyttöä tai uusien jalkapallojen hankkimista. Ajatus kuitenkin siitä, kuinka opiskelijana voisi oikeasti parantaa muiden viihtyvyyttä ja vaikuttaa laaja-alaisesti koulutoimintaan, kuulosti ainakin omaan korvaani siistiltä.

Kokouksessa lähdettiin melkein heti tositoimiin eli puheenjohtajavaalitettiin. Tiukan väännön jälkeen puheenjohtajaksi valikoitui Essi Özkan, ja hänen oikeaksi kädekseen eli varapuheenjohtajaksi Sini Ilves. Seuraavaksi alettiin valita hallituslaisia tulevalle kaudelle. Hallitukseen pyrkijöitä näytti olevan ykkösistä yli kolmekymmentä, mikä vähän lievitti lavalle kapuamisesta johtuvaa jännitystä. Olin valmistautunut kysymykseen, joka koski syytä pyrkiä hallitukseen tai kysymykseen, miksi juuri minut pitäisi valita. Lopullinen kysymys ei kuitenkaan koskenut kumpaakaan, minkä vuoksi päässäni pyöri lähinnä sekavia ajatuksia siitä, millä ihmeellä erotun muista ykkösistä. Yllätyin kuitenkin siitä, kuinka nopeasti oma vastausvuoroni jo koitti. Keksinkin vastauksen juuri ennen h-hetkeä, ja näköjään tein jotain oikein, sillä hallituksessa istutaan. Ykkösistä hallitukseen asti pääsivät Jonatan Åkesson, Jaakko Kemppainen, Aaro Saastamoinen, Anick Das, Johanna Tikkala, Anniina Nikula sekä Emilia Uljas.

Myös kakkoselta riitti hallitukseen pyrkijöitä. Karsinnan läpi pääsivät Janina Juuvinmaa, Natalie Lingwood, Vincent Zheng, Antti Louhivuori, Joel Kurhela sekä uusi hallituslainen Mette Helin. Abeista lavalle kipusi vain viisi, mikä kuitenkin riitti täyttämään hallituspaikat. Hallitukseen tämän myötä ovet avautuivat abeista Konsta Tiilikaiselle, Petteri Hirvoselle, Nona Wallasvaaralle, Samu Sinisalolle sekä Viktor Pauliselle. Oli enää aika valita jäsenet johtokuntaan, minkä jälkeen opiskelijakunnan syyskokous oli virallisesti suljettu.

OPKH 2017-2018 on nyt kasassa ja valmiina vaikuttamaan kaikilla koulumaailman sarakeilla. Haluamme vielä muistuttaa mahdollisuudesta olla mukana OPKH:n toiminnassa eli mahdollisuudesta osallistua kokouksiin sekä tapahtumien järjestämiseen.

Kotona vieraassa kulttuurissa

Poskisuudelmat, Ranskan presidentinvaalit ja Suomen nöyryyttävä häviö lätkän maailmanmestaruuskisoissa. Tämä kaikki sisältyi Lyon-vaihtoon viime toukokuussa. PILVI SARJALA

Bonjour et bienvenue en France!

Tämä huudahdus kuultiin moneen kertaan toukokuussa, kun joukko ressuja lähti Lyoniin vaihtoon viikoksi. Lyonilaiset vieraamme kävivät Suomessa helmikuussa ja viimein tuli kauan odotetun vastavierailumme vuoro. Matkaa oli suunniteltu tovi ja kaikkia jännitti. Pakokauhu iski Frankfurtingin kentällä, ja katsoessamme saksankielisiä opastekylttejä mietimme tosissamme muutaman tytön kanssa, pitäisikö meidän hypätä lentokentältä keskustaan lähtevään junaan jatkolennon sijasta. Päätimme kuitenkin olla hyppäämättä ja katsoa mitä reissu toisi tullessaan. Luojan kiitos emme hypänneet tuohon junaan! Lennot sujuivat hyvin ja jännitykseni hävisi tavatessani hymyilevän vaihto-oppilaani ja host-äitini lentokentällä poskipusujen saattamana.

Asuin isäntäperheessä, johon kuuluivat vanhemmat ja kaksi lukioikäistä tytärtä. Kotimme sijaitsi kaukana keskustasta Écully-nimisessä kylässä, ja kuljimme joka päivä kouluun kahdella bussilla ja metrolla sekä funikulaarilla, sillä lukio sijaitsee kaupungin korkeimmalla kohdalla, mistä avautuvatkin todella hienot maisemat Lyonin ylle.

Kävimme vierailemassa kaupungilla eri nähtävyyksissä, mutta sen sijaan, että kertoisin teille niistä, kerron millaista on elää hetki vieraassa kulttuurissa ja millaisia kommelluksia matkan varrella pääsi sattumaan. Viikkomme Ranskassa olikin todellinen superviikko monella tapaa. Pääsimme todistamaan monenlaisia ainutlaatuisia tapahtumia, kuten jääkiekon MM-kisoja, joissa Suomi pelasi Ranskaa vastaan ja häpeäksemme hävisi ottelun. Suurin osa ranskalaisista ei edes tiennyt, että heillä on jääkiekon maajoukkue...

Ensimmäisenä iltana söimme illallista perheessä vilkkaasti keskustellen. Lapin yöttömät yöt ja maamme tuhannet järvet sekä ikärajattomat saunat herättivät paljon ihmetystä. Katsoimme ranskankielistä komediaa samalla jutellen, ja ranskaksi kommunikointi alkoi helpottua vähitellen. Päivisin pääsimme kouluun seuraamaan oppitunteja ja biologian tunnilla opin paljon uutta aivojen rakenteesta ja näköhermosta. Opin myös arvostamaan sitä, kuinka Suomessa

meillä on lukiossa paljon vapauksia, opettajat ovat helposti lähestyttäviä ja ilmapiiri on kannustava. Opetus Ranskassa on hyvin erilaista kuin Suomessa. Puhelimia ei saa missään nimessä pitää esillä tunnilla ja tietokoneita ei hyödynnetä samalla tavalla opetuksessa kuin Suomessa. Suhde vanhempiin ihmisiin on huomattavasti muodollisempi. Opettajia ei voi mennä puhuttelemaan etunimellä, sillä sitä pidetään todella työkeänä. Koulurakennuskin on valtavan kokoinen, vanha maailmansodan aikana toiminut sairaala.

Toisena iltana isäntäperheessäni jäimme kahdestaan hostsiskoni kanssa, kun yhtäkkiä meiltä menivät sähkötkö kokonaan. Kävi ilmi, että Ranskassa kaivuutyöt voidaan aloittaa vielä kello 23 illalla. Hetken pimeässä istuttuamme etsimme kaikki kodin kynttilät ja sytytimme ne. Huvittavan tästä teki se, että heillä oli vain IKEA:n kynttilöitä ja siskoni yritti kehnolla menestyksellä lausua niiden ruotsinkielisiä nimiä. Nauroimme ja kaikki jää välillämme suli. Istuimme sängyläni Carambar-karkkeja syöden, jotka host-äitini oli minulle ostanut, luimme käärepapereissa olevia vitsejä ja juttelimme syvällisiä. Tuona yönä emme juurikaan nukkuneet.

Matkalla Suomenlinnaan.

Puolivälissä vaihtoamme kävimme Musée des Confluences -museossa, joka on hieno ja valtavan kokoinen. Matkalla museoon jouduimme todistamaan karmeaa näkyä, kun joku hyppäsi korkealta sillalta alas voimakkaasti virtaavaan Rhône-jokeen. Vieressämme olleet naiset soittivat hätäkeskukseen ja jäimme seuraamaan jännitysnäytelmää, joka onneksi loppui onnellisesti, kun hengenpelastajat saivat noukittua naisen ylös joesta. Jännittävän museoretken jälkeen saimme lähteä itsenäisesti takaisin koululle. Tämäkään ei sujunut niin kuin Strömsössä, sillä kuinka ollakaan hyppäsimme väärään metroon kahdesti ja kiljuimme kun tajusimme, että vaunusta on pakko päästä ulos. Onnistuimme, vaikkei se ole itsestäänselvyys ruuhka-aikana, jolloin Lyonin metro on todella TÄYNNÄ verrattuna Helsingin metron ruuhka-aikoina. Jouduin tosissaan pidättelemään naurua, kun juttelin muutaman ranskalaisen nuoren kanssa, sillä he oikeasti luulivat, että hiihdämme talvisin kouluun myös Helsingin keskustassa.

Viikkomme kannalta ihmeellisintä oli varmasti Ranskan presidentinvaalit, jotka olivat vahvasti esillä, niin koulussa kuin myös katukuvassakin. Jokaisella meistä ne näkyivät hieman eri tavalla perheissä. Vaalit olivat vapaapäivänä, jolloin kukin meistä vietti aikaa vain isäntäperheensä kanssa. Host-vanhempani veivät minut mukaansa äänestämään, mikä tuntui todella jännittävältä. Ilmapiiri oli hieman kireä, sillä vaalitulosta pelättiin ja jännitettiin kovasti. Äänestämisen jälkeen kävimme pyörähtämässä Annecy-nimisessä kylässä järven rannalla vuorien keskellä. En ole koskaan nähnyt pilviä niin alhaalla, enkä ole ikinä käynyt missään yhtä kauniissa paikassa. Samana iltana perheeni vei minut ystä-

väperheensä luokse vaalivalvojaisiin, joissa syötiin ja juotiin. Minulle sanottiin, että menemme vain vähän naapuriin viettämään iltaa. Luulin, että tämä tarkoittaisi vain muutamaa henkilöä perheeni lisäksi, mutta olin väärässä. Vastassani olikin valtava määrä eri-ikäisiä ihmisiä pikkulapsista aikuisiin. Sain illan aikana ainakin 70 poskisuudelmaa. En ole koskaan aikaisemmin kokenut samanlaista yhteisöllisyyttä elämäni aikana missään. Kun television tuloslähetyksen lähtölaskenta alkoi, kaikki pienistä taaperoista aikuisiin tapittivat isoa screeniä intensiivisesti ja alkoivat kiljua. Ja voi sitä riemun määrää, kun Emmanuel Macron voitti! Ihmiset halailivat ja suutelivat toisiaan. Suomalaisesta tämä tuntui hullulta ja samalla ihanalta, sillä ranskalaiset hyväksyivät minut heti mukaan kuvioihinsa.

Kaiken kaikkiaan ranskalaiset ovat sosiaalisia ja mukavia. Viimeisen iltamme vietimme yhdessä Saône-joen rannalla pizzaa syöden. Uskon, että kaikille meistä jäi matkasta mukava kokemus. Monilla meistä on nyt toinen perhe, jonka luokse mennä käymään lomalla. Lähtöpäivän koitettua en olisi millään halunnut sanoa hyvästejä Lyonille ja kaikille uusille ystäville. Lounaat Place Bellecourilla, jokilaivat, aurin gonpaiste aamulla, vapaus ja yhteisöllisyys. Näistä oli matkamme tehty. Jos vielä jotain opin, niin Ranskassa ajetaan TODELLA lujaa moottoritiellä ja mustan kaahaavan Uberin kyytiin hyppääminen on vähintäänkin hieman kyseenalaista, mutta tärkeintä on "La joie de vivre". Kun uskaltaa hymillä ja hypätä seikkailuun, elämä on paljon mukavampaa!

Illanviettoa ranskalaisten ystävien kanssa.

”Shall we go? Let’s go!”

Kiinan-matkamme oli huikea kokemus, joka jäi kaikkien mieleen. Tunnetuimpien nähtävyyksien rinnalla pääsimme tutustumaan ainutkertaisen läheltä kiinalaiseen kulttuuriin ja kokeilemaan pekingiläistä elämäntapaa. Kiinalaisten ja erityisesti meidät muutamaksi päiväksi majoittaneiden isäntäperheiden vieraanvaraisuus tuntui toisinaan jopa liioitellulta, mutta alusta asti tunsimme olevamme todella tervetulleita.

Ensimmäisten kahden päivän aikana pääsimme kokea Kiinan kansantasavallan ruohonjuuritasolla; majoituimme paikallisten koululaisten perheisiin ja söimme, joimme, näimme, haistoimme kiinalaisperheen arkea ja juhlaa. Oli niin runsaita aamiaisia, lahjoja, pitkiä kävelyitä ympäri Pekingin nähtävyyksiä ja ravintoloita kuin myös hulttomia keskusteluja äidin, isän ja sisarustenkin kanssa.

Perhemajoituksen jälkeen siirryimme Renmin Universityn opiskelijadormitorioon, jossa yövyimme loput Pekingissä vietetyistä öistämme. Renmin on yksi maailman kovatasoisimmista opintaloista – juuri oikeanlainen paikka ressuille! Ensikosketus kouluun saatiin vierailemalla sen omassa museossa (jossa on muuten kuvamateriaalia SAPUsta ja KAPUsta!), pitämällä korkealta parvekkeelta puhe monituhatpäiselle oppilasyleisölle sekä vierailemalla IB-luokan kiinan kielen alkeiden tunnilla. Kaiken kruunasi pyörivän ympyräpöydän äärellä nautittu lounas, joka muistutti pikemminkin korkeatasoista diplomaattibrunssia.

Seuraavina päivinä kävimme katselemassa Pekingin ja samalla koko Kiinan päänähtävyyksiä, ja hauskaa riitti! Iltaisin meillä oli sopivasti vapaa-aikaa, ja suuntasimme miljoonakaupungin yöhön usein seuranamme ne vaihtarit, jotka vierailivat syksyllä meillä Helsingissä.

Oli luonnollisesti mahtavaa nähdä muun muassa Kiinan muuri, kielletty kaupunki ja taivaallinen temppli, mutta myös monet pienemmät asiat, kuten käynti kiinalaisella teehuoneella, tekivät lähtemättömän vaikutuksen. Nähtävyyksien enemmän tai vähemmän mielenkiintoisen historian pariin meidät johdatti päivästä toiseen ihana oppaamme Tony, joka väsymättä jaksoi kertoa yksityiskohtia ja vastaila kysymyksiimme ja joka myös huolehti meistä vähintään yhtä hyvin kuin maailman paras isovelji nuoremmista sisaruksistaan.

Kurkistus täysin erilaiseen kulttuuriin tarjosi meille

monia mielenkiintoisia näkökulmia kiinalaisten elämään ja paljasti myös useita stereotypioitamme vääriksi: esimerkiksi onnenkeksit eivät kuulemma olekaan lainkaan kiinalainen traditio. Vastavuoroisesti saimme kertoa omasta kulttuuristamme. Myös valokuviissa poseeraaminen innokkaiden paikallisten ja muualta Kiinasta tulleiden turistien kanssa tuli varmasti kaikille tutuksi. Olemme saaneet itsemme ikuistettua lukuisiin matka-albumeihin, omiemme lisäksi.

Kysyimme useilta kiinalaisilta, mitä he ajattelevat onnellisuudesta. Tässä on muutamia asioita, joita he mainitsivat:

koulumenestys
kirkas tulevaisuus
perhe
vähemmän läksyjä
ruuan teko perheelle
perheen kanssa syöminen
yin ja yang -tasapaino kaikessa
kokiksen juominen ja sohvapaperunana oleminen

Suuri osa kysytyistä mainitsi koulumenestyksen, sillä se takaa hyvän tulevaisuuden ja onnellisen elämän. Myös useat kertoivat perheen tärkeydestä, mikä näkyy heidän kulttuurissaan. He nauttivat perheen yhteisistä aterioista ja kaikesta siitä ajasta, jonka he saavat viettää keskenään.

Matka Pekingiin oli unohtumaton kokemus, joka kuului nopeassa silmänräpäyksessä. Kannattaa tosiaankin hakea tällaiseen projektiin mukaan, koska se on ainutkertainen mahdollisuus kokea jotain aivan uutta ja saada uusia kavereita niin omasta kuin kohdekoulustakin!

Tässä muutamia kommentteja matkalta:

- Omintakeisin kokemus oli kiinalainen käymäläkulttuuri; vessana toimii reikä lattiassa, paperia ei vessoissa ole, käytetty paperi on heitettävä vieressä sijaitsevaan koriin, ja housujen lahkeet kastuvat alinomaa jonkun toisen virtsaan. Erityisen hauskaa reissussa oli se, että pääsi tutustumaan aivan uudenlaiseen kulttuuriin, uusiin kavereihin toiselta mantereelta sekä se, että ystävyys omien koulukavereiden kanssa syveni entisestään. Voin vaan suositella! :-)

- Kuvat tiiliä päällään halkovasta kungfu-taistelijasta ja silmän kantamattomiin jatkuvasta Kiinan muurista tuskin koskaan pyyhkiytyvät verkkokalvotani. Erityistä hilpeyttä aiheuttivat vegaaniystäväni eleet hänen tajutessaan "salaatin" olevan siankorvaa. Mitä luet vielä? Ilmoittaudu jo seuraavaan Kiina-projektiin!
- Yksi reissun unohtumattomimmista kokemuksista oli ehdottomasti vierailu kielletyssä kaupungissa. Kaupungin todellinen vaikuttavuus tosin paljastui vasta kiivettyämme vastapäiselle mäelle, josta oli upeat näkymät yli Pekingin. Niihinkin ilmeisesti tottuu, ihana oppaamme nimittäin pelasi kännykällään odottaessaan, että saimme kuvia otettua... Mieleen ovat jääneet myös vanha teekauppa, jossa monet käyttivät noin puolet koko matkabudjetistaan ja tietysti käynti Kiinan muurilla. Kokonaisuudessaan koko matka oli mahtava ja mukana ollut porukka teki siitä erityisen hauskan!
- Koko reissu oli ihan huikea! Oli jännää huomata, miten vähän kiinalainenkaan koulujärjestelmä tai perhekulttuuri loppujen lopuksi eroaa länsimaalaisesta. Vaikka meillä ei olekaan pihalla järjestettävää, lähinnä armeijan kokoontumista muistuttavaa koko koulun aamunavausta, istuttiin kiinalaisessakin koulussa yhtä rennosti luokahuoneessa ja vuorovaikutettiin opettajien kanssa. Kannattaa lähteä mukaan seuraavalle matkalle, se avartaa kivasti omaa maailmankatsomusta. Jo pelkän ruuankin takia kannattaa tosin lähteä, oli muuten hyvää!
- Koko matka oli mahtava, mutta mulle mieleen jäivät erityisesti isäntäperheen ymmärtäväisyys ja anteliaisuus: vaikka viikko reissussa ei alkanutkaan parhaalla mahdollisella tavalla enkä tuntenut isäntäperhettä entuudestaan, jaksoivat he esitellä kaupunkia innokkaasti ja tukea läpi pienen sairaalamatkankin. Toinen mahtava

Opiskelijat pääsivät kokeilemaan erilaisia aktiviteetteja koulun tunneilla.

asia matkassa oli ehdottomasti loistava porukka ja kaikki hauskat yhteiset muistot niin nähtävyyksiltä kuin iltojen juttutuokioiltakin!

- Yksi ikimuistoisimmista kokemuksista oli ehdottomasti host-perheen äidin kanssa kokkailu. Heti ensimmäisenä pääsin mukaan ruuanlaittoon ja hän opetti minua kädestä pitäen tekemään dumplingeja. Perhe oli kaikin puolin ihana ja he pitivät musta huolta kuin perheenjäsenestä. Nähtävyyksistä ehdoton lempparini oli Kiinan muuri, vaikka kävely lähes pystysuoraa muuria tuntui älyttömän raskaalta. Selvisimme kuitenkin! Kiitos ihan huippu porukalle aivan ihanasta reissusta!
- Kiinan reissu oli älyttömän mahtava kaikin puolin, yksi siisteimmistä asioista mitä olen ikinä kokenut! Erityisesti isäntäperheen kanssa juttelu oli mieleenpainuvaa. Toinen asia, joka jäi erityisesti mieleen, oli kiinalaisten tapa ottaa länsimaalaisten kanssa kuvia kaikkialla. Minne ikinä menimme, meitä ympäröivät innokkaat kuvanottajat, jotka saattoivat jopa jonottaa saadakseen meistä kuvan!
- Oli kyllä mielenkiintoinen reissu! Kiinan muurista olympiastadioniin kaikkea tuli nähtyä eikä se kyllä koskaan unohdu. Kiinalaisen ruoan ystävänä matka oli aivan mahtava, ja itselle jännää oli se, että host-perheessä juotiin pelkästään kuumaa vettä tai teetä. Kiina on sellainen maa, mihin ei helposti omalla ajalla ensimmäisenä ajattele lähteä, niin tämä oli upea mahdollisuus päästä näkemään ihan vierasta kulttuuria. Parasta koko matkassa oli kuitenkin oppaamme Tony, ilman jota monet hetket eivät olisi olleet yhtä hauskoja. Kiitti koko matkaporukalle, en uskonut että tästä reissusta tulisi näin kiva!

Kirjoittanut: Kiinan matkalla olleet opiskelijat ja opettajat

Nuoret vaikuttamassa - kaukainen haave vai kaikille mahdollista?

Tulevaisuuteemme vaikuttavia päätöksiä tehdään joka päivä, mutta olemmeko me nuoret mukana päätöksenteossa? Kaikkia ei opiskelijakunnan hallituksen toiminta kiinnosta, eikä muista vaikuttamismahdollisuuksista yleensä puhuta. Onko nuoren kohtalo siis odottaa äänestysikärajaa sohvalla istuen? HANNA HENRIKSSON JA AINO VEHKAVAARA

Päätöksenteko ja vaikuttaminen kuulostavat usein nuorten korviin vierailta, tylsiltä ja monimutkaisilta. Toisaalta monilla nuorilla on ajatuksia ja arvoja, joita he haluaisivat edistää päätöksenteossa. Yksi vastustaa koulutusleikkauksia, toinen toivoisi enemmän harrastusmahdollisuuksia ja kolmas haluaa nopeuttaa ilmastonmuutoksen vastaista taistelua. "Haluan vaikuttaa, koska koen sen olevan meidän yhteinen velvoite", Ressun lukion opiskelija Veera Männistö kuvaa suhdettaan vaikuttamiseen: "Vain asioihin tarttumalla voidaan saada aikaan positiivinen muutos ja mä haluan olla vaikuttamassa ja edistämässä ympäristön hyvinvointia, ihmisoikeuksia ja tasa-arvoa."

Eräs tunnetuin tapa nuorille tutustua päätöksentekoon ovat nuorisovaltuustot. Nuorisovaltuustot tai tuttavallisemmin nuvat ovat kunnissa toimivia, poliittisesti sitoutumattomia paikallisten nuorten vaikuttamisryhmiä. Ressun läheisyydestä nuorisovaltuustoja löytyy esimerkiksi Espoosta ja Vantaalta. Usein nuorisovaltuutetut valitaan vaaleilla, mutta joissain kunnissa nuorisovaltuustot koostuvat oppilas- ja opiskelijakuntien hallitusten edustajista.

Helsingissä nuorisovaltuusto on korvattu Ruudilla. Ruuti on helsinkiläisten nuorten vaikuttamisjärjestelmä, jonka kautta pitäisi olla mahdollista esimerkiksi tehdä aloitteita, toimia erilaisissa toimintaryhmissä ja hakea Ruudin ydinryhmään. Ydinryhmän tehtävä on huolehtia Ruudin toimivuudesta yhdessä nuorisoasiainkeskuksen kanssa ja se koostuu kahdestakymmenestä 13-17-vuotiaasta nuoresta.

Haastattelimme ressulaista Ruudin ydinryhmän jäsentä Aapeli Mölsää. "Päädyin hakemaan Ruudin ydinryhmään oman nuorisotaloni kautta ja pääsin sitten ekalle kaudelle. Mä tykkäsin tosi paljon olla siellä, joten olen jo siis toisella kaudella", hän kertoo. "Ydinryhmä on tosi hyvä vaikutuskanava nuorille, mutta mun mielestä se ei oikeen toimi toivotulla tavalla. Tähän voi olla syynä se, että monikaan ei tiedä ainakaan kunnolla, mikä Ruudin ydinryhmä on, niin nuoret eivät osaa käyttää hyödyksi niitä mahdollisuuksia, mitä ydinryhmä antaa vaikuttamiseen. Esimerkiksi Ruuti.net:ssä voi tehdä omia aloitteita, joita yritetään parhaan mukaan viedä eteenpäin päättäjille. Tässä taas mun mieles-

tä näyttäytyy toinen ongelma, joka on, että ydinryhmää ei aina oteta vakavasti, koska meillä ei ole lautakuntapaikkaa, joka taas Espoon ja Vantaan nuorisovaltuustoilla on. Tämän vuoksi me saadaan vähemmän huomiota päättäjiltä, jonka kautta taas vähemmän mahdollisuuksia vaikuttaa" Aapeli huomauttaa.

"Jos ydinryhmä saataisiin toimimaan toivotulla tavalla, aloitteita menisi läpi ja jotain tapahtuisi jatkuvasti ja ydinryhmä antaisi nuorille mahdollisuuden vaikuttaa. Tällä hetkellä, kun nuori tekee aloitteen, niin se vaan jää sinne aloitekanavaan pyörimään, eikä sille oikein tapahdu mitään. Ydinryhmä on ihan hyvä konsepti, mutta se on tosi keskenäinen vielä. Ydinryhmä kyllä kehittyy jatkuvasti; kyllä siitä ennen pitkää tulee hyvä ja tunnettu vaikuttajaryhmä Helsingissä."

Ruuti onkin saanut kritiikkiä toimintansa puutteista. Avointen toimintaryhmien asiasta kiinnostuneista osa on pettynyt niiden heikkoon organisointiin, ja töiden jakautumista epätasaisesti ydinryhmän sisällä on moitittu. Yhtenä Ruuti-järjestelmän

epäkohdista voidaan pitää sen kyvyttömyyttä innostaa helsinkiläisiä nuoria äänestämään edustajiaan. Vuonna 2015 äänestysprosentti Ruudin ydinryhmän vaaleissa oli vain 9,5 %. Toisaalta Ruudin ydinryhmän aktiivijäsenillä on vahva vaikuttamisenhalu ja into saada hyviä muutoksia aikaan.

Poliittiset nuorisojärjestöt tarjoavat toisenlaisen vaikuttamiskeinon. Ne ovat nuorille suunnattuja ja toimivat eri puolueiden alaisina mutta tekevät kuitenkin itsenäistä toimintaa. Poliittiset nuorisojärjestöt järjestävät usein tapahtumia ja mahdollisuuksia myös sellaisille nuorille, jotka eivät ole vielä ole valmiita sitoutumaan yhden puolueen ideologiaan, mikäli kurkistus toimintaan kuulostaa kiinnostavalta.

Erilaisiin valtuustoihin pyrkiminen voi kuitenkin olla työlästä ja vaatii sitoutumista. Poliitikka ei myöskään sovi kaikille. Kolmas hyvä vaihtoehto onkin vapaaehtoisuus ja vaikuttamistyö jonkin hyvän asian puolesta. Järjestöissä vaikuttaminen voi olla eettistä lobbaamista, rahan keräämistä apua tarvitseville, tietoisuutta lisäävän somekampanjan järjestämistä, paikallista auttamista, järjestön toimistolla työskentelyä tai jotain aivan muuta. Vapaaehtoistyöhön ei välttä-

"Haluan vaikuttaa, koska koen sen olevan meidän yhteinen velvoite" -Veera Männistö

mättä tarvitse sitoutua pitkäksi ajaksi, ja sitä voi tehdä oman jaksamisen mukaan: esimerkiksi lipaskerääjänä voi toimia halutessaan vain yhden iltapäivän ajan.

Monilla järjestöillä on vapaaehtoisryhmiä ja -toimintaa erityisesti nuorille. Suomen Lukiolaisten Liitto ajaa lukiolaisten asiaa. Punainen Risti järjestää monipuolista erityisesti nuorille suunnattua toimintaa omien arvojensa pohjalta. Suomen YK-nuoret tarjoaa mahdollisuuksia oppia YK:sta ja kansalaisjärjestötoiminnasta. Lastenoikeusjärjestö Plan International Suomen Lastenhallitus ja Mitä-verkosto sopivat kehitysyhteistyöstä, ihmisoikeuksista ja globaalista vaikutamisesta kiinnostuneille. Tämän lisäksi nuorikin voi myös useimmissa järjestöissä osallistua tavallisena vapaaehtoisena. Vaikuttamistyöstä kiinnostuneen kannattaa itse ottaa rohkeasti selvää eri järjestöistä ja mahdollisuuksista.

Lähteet: nuva ry, lukio.fi, plan.fi, yknuoret.fi, punainenristi.fi, ruuti.munstadi.fi (luettu 28.9.2017)

Ei mikään sisäpiirijuttu

Yksi ongelma nykypäivän vaikuttamisessa on se tietynlainen porukoihin pääseminen. Ulkopuolisen silmistä kaikki järjestöjen johtokunnat vaikuttavat monimutkaisilta tahoilta, ja tiivis yhteishenki saa homman vaikuttamaan joltain sisäpiirin jutulta. Mutta melkein aina asia ei todellakaan ole näin. Arjessamme hyvä esimerkki on OPKH: Vaikka hallituksesta muodostuukin tiivis porukka, kaikki on lähtenyt liikkeelle vaaleista ja opiskelijoiden äänestämisestä. Vaaleissa kuka vain Ressun opiskelija voi päästä hallitukseen ja ”siihen porukkaan”. Sama juttu on Suomen Lukiolaisten Liiton liittohallituksessa. Kuka tahansa liittoon kuuluva voi vaaleissa astua ehdolle ja päästä sisään.

Tärkeää on myös ymmärtää, että joka ikinen päättäjä Suomessa on vain ihminen, jolla on ehkä joskus ollut haaveena kantaa sitä salkkua. Jossain välissä elämäänsä he ovat tajunneet, että tämä homma kiinnostaa, ja sitten on lähdetty tekemään sen eteen töitä. Nyt he ajavat ministereinä työsuhdeautoillaan ja ovat kirkkaasti esillä valtakunnan medioissa. Vaikka koko Suomen kansan äänten tavoittelu onkin hieman absurdi ajatus, ei ole mitään syytä, mikset juuri sinä voisi niitä saada. Jos taustalla on sitä hyvää kokemusta ja kiinnostusta, niin ei muuta kuin go for it.

Janina Juuvinmaa

LOCAL CHOCO LOCO

Want to cut back or *gooo** on your caffeine consumption? In the spirit of fall, why not make the switch from coffee to hot chocolate? We tried cocoa from the Remu area to put together this guide, so next time you crave something warm and sweet, just put this out - we've got you covered!
OONA KUPPI, MARTTA LUOMA, LUTTA RUHA

This is our scale: 1 to 5 being perfection in that category and any number less being unsatisfactory (either too little or too much). *spanish for "a little" you language wiz, you.

Kaffecentralen

REGULAR HOT CHOCOLATE.

- ♥ Price: 4.30€
- ♥ Chocolatiness: 4/5
- ♥ Creaminess: 3.5/5
- ♥ Texture: 4/5
- ♥ Looks: 4/5
- ♥ Sweetness: 4/5

Lotta: Devinely delicious!

Oona: Oh so sweet! Also this mug is clearly bigger in size than the thicker version *ahem*.

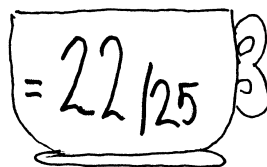
Martta: I will come here every ship lesson! ☺

Still from Kaffecentralen:

We couldn't decide which one to try... so we tried both!

THICKER, SPOONABLE VERSION.

- ♥ Price: 4.30€
- ♥ Chocolatiness: 5/5
- ♥ Creaminess: 4/5
- ♥ Texture: 5/5
- ♥ Looks: 4/5
- ♥ Sweetness: 4/5

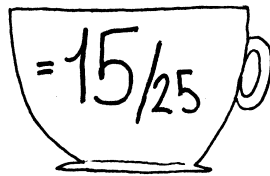
Lotta: I want to spoon with this choco during autumn nights.

Oona: I need water (that's a sign it's excellent).

Martta: My dulce... I could only eat two spoonfuls.

Kalepa

- ♥ Price: 1.00€
- ♥ Chocolatiness: 2/5
- ♥ Creaminess: 3/5
- ♥ Texture: 3/5
- ♥ Looks: 3/5
- ♥ Sweetness: 4/5

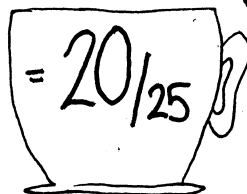
Lotta: Quick and easy, but it works.

Ona: Comforting in a dispenser drink way but surprisingly good!

Martha: Perfect for winter strolls in central Helsinki ☺

Konditoria Café Briossi

- ♥ Price: 4.20€
- ♥ Chocolatiness: 5/5
- ♥ Creaminess: 4/5
- ♥ Texture: 3/5
- ♥ Looks: 4/5
- ♥ Sweetness: 4/5

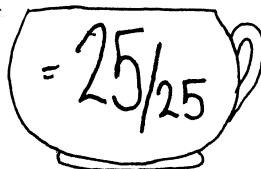
Lotta: Powdery but powerful!

Ona: The classic "I-made-hot-chocolate-at-home", but with a subtle taste of cow.

Martha: Taster like baking cocoa powder.

Fazer Café

- ♥ Price: 4.50€
with student discount 4.05€
- ♥ Chocolatiness: 5/5
- ♥ Creaminess: 5/5
- ♥ Texture: 5/5
- ♥ Looks: 5/5
- ♥ Sweetness: 5/5

Lotta: Like a melted chocolate bar...

Ona: Sabotaged our criteria system. Congrats, Fazer!

Martha: Sin palabras!

The show must go on

MARKUS OTSAMO

No niin. Lukuvuosi alkoi ikävissä merkeissä, kun päädyimme Turussa tapahtuneen tragedian katsojiksi.

Tapauksesta täysin osattomia sivustakatsojia meistä ei kuitenkaan tullut. Teon raaka tekotapa ja erityisesti sen tapahtumapaikka, yleinen katu, herättivät meissä pelkoja. Voiko samanlainen tapahtua myös minun koulumatkallani? Itse kuljen koulumatkani junalla ja rautatieasemalta kävelen koululle Helsingin vilkkaimpia katuja pitkin. Huomaan pälyileväni harva se aamu, jos sattuisin huomaamaan jotain tavallisesta poikkeavaa.

Tämä on juuri kaikkien vastaavien tapausten pohjimmainen tarkoitus – suistaa elämämme raiteiltaan, saattaa meidät epätoivoon. Tämä ei saa kuitenkaan toteutua. Tapahutumien pitää yhdistää meidät, sillä pelko on susi suden vaatteissa. Meillä, lukiolaisilla, on koko elämä edessämme. Pelko ei saa estää hyppytuntien kahvittelua tai ruokailun aikaista pizzeriareissua, ei estää unelmoimasta.

Pelossa ei ole hyvä elää. Vaikka mitä tapahtuisi, tulee meidän säilyttää hymymme ja uskomme tulevaan. Me määrittelemme tulevan, sen miten vastaaviin tapauksiin reagoidaan jatkossa; jäämmekö me tuleen makaamaan vai nousemmeko me ylös valmiina voittamaan viimeisen erän, kuin Rocky Balboa konsanaan.

Suomi on ollut maailman kultapoika jo vuosia. Olemme lähimenneisyydessä kohdanneet vain muutaman vastaavanlaisen – äärimmäisen raukkamaisen – tapauksen. Kiitos ja kunnia tästä ei kuulu yksistään luotettaville viranomais-tahoillemme, vaan myös meille, jotka emme lannistuneet uutisista. Meille, jotka hymyilimme. Tarvittaisiin kuitenkin kristallipallo, jotta tietäisimme tulevasta, mutta ehkä aamuaurinko kuitenkin sarastaa jo, ken tietää. Nyt vain maksamme kalliita oppirahoja ihmisen raakalaismaisuuuden tähden.

Kaiken tämän jälkeen uskallan yhä matkustaa junalla. Uskallan yhä käydä kahvilla. Uskallan yhä ajatella. Paras tapa osoittaa, että me pidämme yhtä, emmekä alistu tällaisille teoille, on elää kuten ennenkin. Jo tapahtunutta emme voi muuttaa, mutta sen seurauksia voimme. Mennyttä ei saa jäädä vatvomaan. The show must go on.

Sanottua

Koska opettajatkin ovat vain ihmisiä.

Tää on vaikka tällanen munkki
1600-luvulla, joka haluaa
ylistää ystävänsä kissaa. –
Onpas hirveä esimerkki!

*Puhutaan
derivoimisesta*
"Sehän on hienointa
maailmassa!"

Mua vähän ärsyttää,
että mun IB-ura
pääty, niin mä
koston sen nyt teille.

"Miks mä oon
tällanen? Sitä mietti
faijakin aikoinaan"
Nauraa

Meidän tää Agricolan
luoma kirjakieli ei
oo Turun murretta...
onneks!

Miettikää hei, ei kukaan
tarvii joulukuusta kun voi
vaan heijastaa tän hiilipuun
seinälle!

Cleaning the blackboard:
"...And something odd here...
like mathematics"

Tässä yks tunnettu
luomiskertomus...
*Windowsin logo
tulee vahingossa
oikean kuvan
sijasta*

Ope: "Tehän tiätte että mulla on nyt 6
kurssia?" Oppilaat: "Öööö.....ei.." Ope:
"Miten te ette voi tietää!? Teidän pitäis
toivottaa mulle henkistä jaksamista ja
toivoa että mä jaksan tulla (kouluun) vielä
huomenna."

Tehään yhdessä toi (tehtävä) 621, koska
se on sopivan sekavan näkönen.

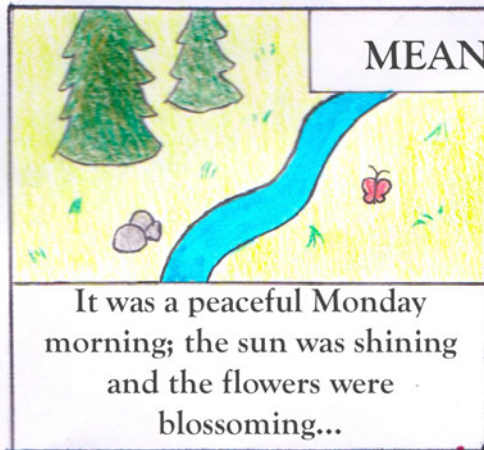
Herranjestas! Vielä 15
minuuttia! Eihän tää lopu
koskaan!

Nää on ihan kivoja, vaikka
ei näistä oikeasti oo hyötyä
kellekkään!

Muistakaa mitä Sami
sanoo! Se on tärkeätä!

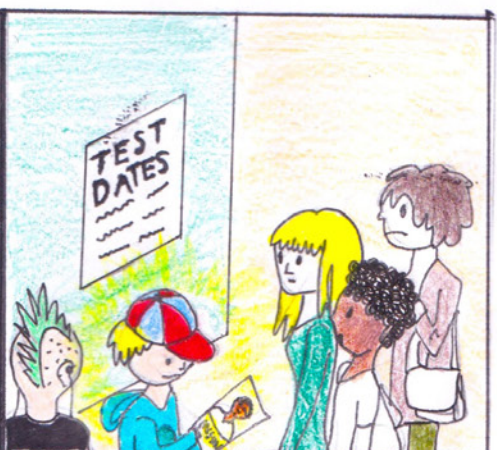
**En tiiä miten toi pii
voi hämmentää mua
vaan vuosi vuodelta
enemmän!**

MEANWHILE

It was a peaceful Monday morning; the sun was shining and the flowers were blossoming...

LATER
THAT WEEK

THE BIG SEARCH

2 DAYS BEFORE THE MATH EXAM

LIBRARY

